

kan nå ind på vejen. Såfremt de ikke er tøjret, skal de være adskilt fra vej ved forsvarlig indhegning.

Kapitel 15.

Færdselsregulering og afmærkning m. v.

Færdselsregulering.

§ 88. Politiet kan regulere færdslen på steder, hvor det skønnes nødvendigt.

Stk. 2. Justitsministeren kan fastsætte bestemmelser om andre personers adgang til at regulere færdslen.

Stk. 3. Justitsministeren kan fastsætte bestemmelser om tegngivning til regulering af færdslen.

§ 89. Ved vej- og broarbejde samt i tilfælde, hvor der pludselig opstår skade på vej eller bro til fare for færdslen, kan den vejbestyrelse eller den kommunale myndighed, som forestår arbejdet eller fører tilsyn med vejen, eller brobestyrelsen foretage den fornødne regulering af færdslen, herunder anvisning af omkørsel.

Stk. 2. Justitsministeren kan fastsætte bestemmelser om regulering af færdslen efter stk. 1.

Udlægning af hovedveje og motortrafikveje.

§ 90. Justitsministeren træffer efter forhandling med vedkommende vejbestyrelse bestemmelse om udlægning af hovedveje. Tilsvarende gælder med hensyn til motortrafikveje.

Færdselsindskrænkelser.

§ 91. Politiet kan med samtykke fra vejbestyrelsen eller for så vidt angår private veje vedkommende kommunale myndighed træffe færdselsmæssige bestemmelser, som indvirker på vejes udnyttelse eller indretning. Der kan bl. a. træffes bestemmelse om:

- 1) parkering og standsning,
- 2) indførelse af ubetinget vigepligt,
- 3) påbud om ensrettet færdsel,
- 4) etablering af fodgængerfelter, og
- 5) forbud mod visse færdselsarter, herunder med henblik på etablering af gægader.

Stk. 2. Politiet kan endvidere efter stk. 1 træffe bestemmelse om hel eller delvis af-

spærring af offentlig vej, såfremt afspærringen gennemføres ved afmærkning, ved opsætning af bomme eller på anden tilsvarende måde.

Stk. 3. Vedrører de i stk. 1 og 2 nævnte afgørelser stationspladser eller adgangsveje til stationer og fergelejer, skal politiet tillige forhandle med vedkommende jernbane- eller færgeselskab.

Stk. 4. Afgørelser efter § 41, stk. 2 og 3, om lokale hastighedsbegrænsninger træffes for hovedvejes vedkommende af justitsministeren og i øvrigt af politiet. Afgørelsen træffes efter forhandling med vedkommende vejbestyrelse eller for så vidt angår private veje vedkommende kommunale myndighed.

Stk. 5. Såfremt der opstår uenighed mellem de myndigheder, der nævnes i stk. 1 og 4, afgøres sagen af justitsministeren. Klager over bestemmelser, der træffes af politiet i medfør af stk. 1, 2 og 4, afgøres tillige af justitsministeren.

Stk. 6. Foranstaltninger af den art, der nævnes i stk. 1, 2 og 4, skal tilkendegives ved afmærkning i overensstemmelse med de bestemmelser, der fastsættes i medfør af § 94, stk. 1 og 3, medmindre bestemmelserne håndhæves af politiet på stedet. Såfremt en sådan foranstaltning ikke er begrænset til en bestemt vejstrækning, kan den dog i stedet for offentliggøres i en lokal bekendtgørelse.

Parkeringssskiver.

§ 92. Justitsministeren kan bestemme, at parkering af motorkøretøjer, hvor adgangen til parkering er tidsmæssigt begrænset, kun må ske under benyttelse af parkeringsskive, der angiver parkeringens varighed. Sådan bestemmelse kan endvidere træffes alene for bestemte områder eller for bestemte strækninger. Justitsministeren fastsætter bestemmelser om parkeringsskiver og deres benyttelse.

Tøbrudsrestriktioner.

§ 93. Ministeren for offentlige arbejder kan i tøbrudsperioder eller under lignende særlige forhold, hvor vejene skønnes særlig udsat for beskadigelser, midlertidigt forbyde færdsel med køretøjer, hvis faktiske totalvægt eller akseltryk overstiger en vis græn-